

технологій до комп'ютерних та назад; принцип системності; принцип функціональності як результат інтеграції класичних та нових інформаційних технологій; принцип саморозвитку; принцип уніфікації педагогічних та комп'ютерних технологій.

Досвід навчання студентів, наукові дослідження в галузі інформатизації навчання та використовувані методики викладання фахових дисциплін дозволяють нам зробити деякі узагальнення щодо інтеграції інформаційних та педагогічних технологій у системі підготовки майбутніх фахівців: інтеграція інформаційних та педагогічних технологій забезпечує реалізацію дидактичних принципів (принципи наочності, інформативності, доступності, адаптивності, інтегративності, системності, цілісності), враховує особистісні фактори, що впливають на процес пізнання (сприйняття, увага, уява), послуговується фізіологічними особливостями сприйняття графічної та текстової інформації, бере до уваги окреслені викладачем вимоги до розробки електронних продуктів та ін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гурська О.О. Формування професійно важливих якостей майбутніх фахівців з інформаційних технологій в освітньому середовищі технічного університету. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти (01 Освіта / Педагогіка). Національний авіаційний університет. Київ, 2020. 320 с.
2. Ребуха Л. З., Ковальчук В. В. Інтеграція педагогічних технологій: понятійне поле. Інновації в освіті: перспективи розвитку: матеріали I Міжнародної наук.-практ. конференції. (Тернопіль, 20 трав. 2021 р.) Тернопіль: ЗУНУ, 2021. С. 52–55.

Максим Богуш

*здобувач третього рівня вищої освіти (PhD)
зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки,
Західноукраїнський національний університет*

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ

Одним із з пріоритетних напрямків удосконалення професійної освіти у ЗВО є компетентнісний підхід, який акцентує увагу викладача на результатах навчання із врахуванням як засвоєних знань, так і здатності особистості професійно зростати у майбутньому, ефективно діяти у різних проблемних ситуаціях та ін. Відповідно безпосереднім результатом навчання у ЗВО є формування компетенцій у здобувачів освіти [3].

У тлумачному словнику української мови зазначається, що компетентність – це обізнаність, авторитетність; компетенція, тобто окреслене коло питань, у яких особа характеризується авторитетністю, досвідом, високим рівнем кваліфікації [1]. Поняття компетентність включає фундаментальні знання, фахові уміння, навички та ставлення, котрі дозволяють особистості ефективно

вчиняти, а також виконувати певні функції, спрямовані на досягнення професійних стандартів у спеціальній галузі чи певній діяльності.

Відтак формування кожної фахової компетентності поєднує пізнавальні та практичні навички, особистісно-професійні цінності, фахові поведінкові компоненти, знання та уміння і все те, що здатне мобілізувати майбутнього фахівця до активно-результативної дії.

Науковець В. Овчарук. вважає, що формування загальної компетентності складається із сукупності ключових компетентностей, які успішно інтегруються особистістю. Така якість-характеристика повинна сформуватися у процесі навчання та включати знання, уміння, ставлення до діяльності, досвідні і поведінкові моделі фахівця [2].

Впровадженню компетентнісного підходу в освіту (бере свій початок у 2000 р.) ґрунтується на розумінні того, що прогресивне зростання людства безпосередньо залежить як від економічного зростання, так і від рівня розвитку особистості. А це означає необхідність переходу від кваліфікації (в минулому стверджувалося, що фахівець отримує кваліфікацію один раз в житті і назавжди) до набуття компетентності (дозволяє мобільно змінювати професійну діяльність, спричинену соціально-економічними змінами, сучасним ринком праці, освітньою концепцією Болонського процесу).

Побудова освітнього процесу на основі компетентнісного підходу є ефективною для забезпечення підготовки фахівців у ЗВО згідно із сучасними вимогами суспільства. У той же час переосмислення змістового наповнення освіти та придбання ключових компетентностей зумовлює посилення гуманістичної спрямованості освітнього процесу та концентрує увагу на формуванні у фахівця особистісної самоцінності та напрямку на саморозвиток.

Отже, професійна підготовка здобувачів освіти у ЗВО за компетентнісним підходом спрямовується на формування та розвиток у них компетенцій шляхом створення певних педагогічних умов у освітньому процесі, які сповна забезпечують формування умінь ефективно вирішувати професійні завдання у діяльнісному майбутньому та набуття здатностей щодо творчої самореалізації як актуальної професійної якості фахівця сфери освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: *Бібліотека з освітньої політики* / Під заг. ред. О. В. Овчарук. К.: «К.І.С.», 2004. 112 с. URL: http://www.undp.org.ua/files/en_33582maket_competence_eng_ost.pdf
3. Ребуха Л., Зварич Г. Навчання у вищій школі: формування управлінської компетентності у майбутніх педагогів. *Гуманітарні студії: історія та педагогіка*, 2023. №1(05). С. 114–124. DOI : <https://doi.org/10.35774/gsip2023.01.114>